

Dannebrog, Howard Co., Nebr.

„Efter Graabejt kommer Solfin. Efter Kulde kommer Varme.“ Det er os en Glæde nu at kunne se en mildere Væretid i Næste. Vinteren har været streng nok og Sne, mere end Nebraska plejer at faa. Foraarstiden er nu næsten kommen.

Pastor Pedersen, der nylig var paa en Tur til Staplehurst, er nu kommen tilbage igen. Han har i Nr. 21 Konfirmation, den største Klasse han nogen Sinde har haft her i Dannebrog.

Præstebogen omdannes i denne Tid med en Beføjning af omtrent \$1000. Der bliver „Bafement“, med „Furnace“ og andre gode Forbedringer.

Den ene Bevægelse opstaar efter den anden — stadig for at fremme den gode Sag — at fejre „The Boy Scouts“ har vist sig i Stand til at vække Drengenes Interesse for Disciplin og Fremgang. Den første „Scoutmaster“ er rejst bort; og nu er E. M. Petersen bleven „Scoutmaster“.

Vi har ogsaa faaet Anmodning om at dame en Afdeling af „Four Minute Men“, fra Regeringens „Committee on Public Information“, hvorved dens Bulletin sendes, og Folk advares forfattet imod Fjendens Lagn, saa snart den opdages. Statens Chairman M. W. Fogg, Professor i Retorik ved Universitetet, vil ogsaa opmuntre enhver Taler til at forkynde Sandheden ved hver en Lejlighed baade privat og i Forsamlinger, naar falske Rygter sættes i Umløb.

Der holdes Samtalemede og Bibliotekning med Past. Pedersen som Leder hver Torsdag Aften i forskellige Hjem. Her er Dansk vort Hjertesprog. Naar vi derimod samles med andre, der ikke forstaa Dansk, er Engelsk vort Hjertesprog.

Det har interesseret os meget, i „Danferen“, at se de forskellige Meninger om Hjertesprog, efter Erfaring. Den Omgang, i vor Barndom, at kunne tænke og tale bedre Engelsk end Dansk, var let og hurtig. For end vi lærte det, var Engelsk vort Hjertesprog. Da vi derimod kom herud i en dansk Koloni blev Dansk igen til Hjertesprog. Men da jeg skulde give Undervisning paa Tyff i det tyffe Distrikt, hvor Skolebestyrelsen hadt mig holde Tale for en tyff Forsamling, blev Tyff mit Hjertesprog. Disse Folk var fra Svanøer og lige saa haardt imod den præsbyteriske Militarisisme som nogen; og derfor var de kommen til Amerika, hvor Engelsk er bleven deres Børnebars Hjertesprog. Den store Majoritet her i Amerika forstaaer bedst Engelsk, altsaa „vil jeg hellere tale fem Ord forstaaelige, paa det jeg kan underforstå andre, end titusinde Ord i fremmed Tungemaal.“

Kærlig Hilsen,
P. M. Hannibal.

Dane Valley (P.O. Froid), Mont.

Før jeg forlod Hampton, Nebr., var der flere af mine Venner, der bad mig skrive og fortælle dem, hvorledes vi lygnes om Montana. Nu har vi snart tilbragt et Aar i denne meget omtalte Stat, saa det er vist paa Tide, jeg indryker mit Afsit.

Bortflytningens ankom i Aften af 6 Dage, det standse endda en hel Dag i Sioux City, alt var i bedste Orden. Fragten kostede \$80 pr. Car fra Hampton, Nebr., til McCabe, Montana. De Gudsdyr, som vi havde var alle i bedste Velgaaende. Nogle af Plagene befandt sig saa godt, at de løb fra os. Vi tog straks Dyrene ud til Farmen. Bort Vohave var i bedste Orden, der var ikke et eneste Stukke beskadiget paa nogen Maade. Den næste Dag kom vore nye Røbe og lærte det ud for os, saa vi var hurtigt bragt til Rette i vort nye Hjem.

Alle Folkene var meget flinke imod os, de havde alle et hjerteligt Haandtryk og et „Velkommen til Montana“ for os.

De fleste af vore Danske er Farmer, der lever af Godebavl. En Del af dem har Siloes, jeg tror, der er 5 i vort Settlement, og flere tænker paa at bygge, nogle af disse er dog „vit siloes“.

I de senere Aar er her ogsaa kommet Telefon næsten overalt, og vi faar ogsaa Posten bragt lige til os

af rural free delivery hver Dag. Der er ogsaa gode Skoler her i dette Nabolag, og der synes at være fra 20—30 Børn i hver Skole.

Kirken er det største Samfundsted, og det kan gøre en glad at se, hvor flinke Folk er til at komme til Kirke selv igennem Vinteren. Folk kommer til Kirken i store Stæder fyldte til fuldt Maal.

Menigheden blev organiseret i Aaret 1907 og holdt Møder i Dane Valley Skolehus den første Tid. I 1911 blev Skripten bygget, og selve Kirken blev bygget i 1916—17; den er en smuk Bygning, der har kostet over \$7,000. Her er ogsaa en temmelig god Præstebolig og en stor Stald for Folks Heste. Selvom Ejendommen har en Værdi af over \$12,000, uden Gælds, hvilket er det glædeligste af det hele! Her er omkring 200 Sjæle, der er og Medlemmer af Kirken, og en Flok der her endnu, der ikke er Medlemmer men ventes at komme senere!

Vi har egen Præst iblandt os. Hans Lyn blev forhøjet med \$200 i December til Menighedens Aarsmøde, og beløber sig nu til \$800 frit Hus og tre Dre om Aaret. Paa hans Fødselsdag sidt i Febr. overrasede Menigheden ham og overrakte ham en Pengegave. Jeg forstaa, at han har været Genstand for lignende ikke mindre end fem Gang i de 2½ Aar, han har været her, saa dette taler for sig selv om Forholdet mellem Præst og Menighed.

Tæfeligste Dagen havde Kvindeforeningen Bazar, og da indkom der \$352, hvad jeg synes var temmelig godt for en saa ung Menighed. Her er en god Søndagskole med et Antal af Børn mellem 30—40. Sidste Sommer var der 34 Børn i Sommerferien.

Vore Læger er lige saa gode som dem i Nebraska. Men vi mangler en Smed til at læge vore Jernredskaber, og derfor har en i Stand til at læge Jordts ogsaa er det saa meget bedre, for her er meget sygdom iblandt dem om Sommeren. Om Vinteren er det ikke saa slemt!

Jeg synes ikke, at Vinteren er strengere her end i Nebraska. Jeg saa nogle Heste, der har gaaet ude hele Vinteren, og som nu lige er taget ind mod Foraadet, de saa meget godt ud, meget bedre end mange, der staa paa Stald hele Tiden. Jeg havde ventet at se en streng, stadig Vinter hele Tiden, men det blev slet ikke Tilfældet; vi havde derimod en Del Tø haade i Januar og Februar.

1. Januar havde vi tre Chinooks (En Chinook er en mild Vind fra Sydvest vedvarende for 2—3 Dage, denne Vind vil ofte begynde om Natten). De første 2 Uger af Feb. havde vi næsten Foraar med en Temperatur fra 15—45 Grader over 0.

I Samtalen med Naboer kommer man jo gerne til at tale om, hvor de kom fra hertil, jeg har da fundet ud, at en Del er kommen fra Staterne Øst for os, men mange er dog kommen fra de centrale Stater. En fortalte mig, at han var kommen fra Florida; der var han ikke i Stand til at tjene Jøden til sig og sin Familie, men her i Montana gør han det godt.

Den sidste danske Farmer, der er kommet hertil, er Andrew Lund fra Mohall, N. D. De sit lige flyttede ind for Vinteren. Han købte en „improved“ Farm 2½ Mil fra Kirken og 3 Mile fra Byen.

Gasolin Tractors af Mellensjersrelsen vinder mere og mere Indpas i denne Tid med de høje Priser paa Jøber, og jeg tror, at de er kommen for at blive, da de jo er over eksperimentet Stedet og har staaet Prøven.

Wolven her er for Størstedelen Foraaars-Sæbe, men vi avler ogsaa en Masse Rug, Havre og Vg, etc. For S har vi enten vilddt S eller Ane Græs eller Alfalfa eller „Corn fodder“.

Landet kan købes fra \$10—40 pr. Acre. „Improved Quarters“ koster omkring \$5—6,000, og tilbydes delige Hjem for mangen en dansk Familie med begrænsede Bønderforhold, som ikke vilde være i Stand til at købe det dyre Land i Nebr. eller Iowa. Ingenting er lig at eje sit eget Hjem!

Et stort Gode for os her er, at vi har rigeligt af „Lignite“ Kul til \$2 pr. Ton. Jeg har 5 Mil til den nærmeste Mine, men mange

er meget nærmere. Det første Aar vil koste mig ca. \$30 for Kul!

Herrn Hilsen til Venner og Veninde og alle Danferens Læsere.

J. J. Hansen,
Froid, Mont., Route Nr. 1.

Virgin Islands of United States.

Fra Pastor W. M. Horn, Ithaca, N. Y., som er Formand for den Komite, der har med Ordningen af den Lutheriske Kirkes Virksomhed i de tidligere danske Øer, har jeg modtaget følgende Meddelelse, som han beder mig bringe videre gennem vore danske Blade. Da jeg selv har meget til overs for Befolkningens derne, gør jeg dette med Glæde.

Pastor J. C. Pedersen, der tidligere har virket som General Synods Missionær i Afrika, er nu faldet til Præst i Frederiksted, St. Croix. Han vil antagelig blive indsat derne inden Paaske. Dette er en Begyndelse, men der trænges haardt til flere Arbejdere, f. Eks. hurtigt muligt til to Diakoniser og en Formand for det kirkelige Arbejde derne; Komiteen haaber snart at kunne finde disse.

Pastor C. H. Hemphill er faldet til at repræsentere Kirken i Amerika og at indsamle Bidrag til Arbejdet i Vestindien, han er nu ude paa Øerne for at træffe flere Ordninger og indhente nødvendige Oplysninger, saa at Arbejdet kan gribes an paa rette Maade.

Komiteen mener at dette kan have Interesse for alle Lutheriske Samfund i Amerika, og vil med Glæde tage imod Støtte fra enhver, der vil hjælpe. Der trænges til \$1,500.00 nu med det samme, hvis nogen som læser dette har Hjertelag derfor, saa kan Bidrag sendes til Mr. S. F. Tellefen, 274 Upper Ridgemoor, New Jersey, som er denne Komites Kasserer.

Med venlig Hilsen,
H. C. Rildgaard.

Denmark, Wis.

Februar, 1918.

Da man forleden gennemleste Spalterne i vort Ugeblad (The Denmark Press) læstes med Glæde de saa Ord: Søndag Eftermiddag 17. Feb. agter Pastor C. M. Olsen at holde engelsk Gudsstjens i Skolehuset i Denmark. — Saavidt vides, var der en meget stor Forsamling.

Der bedes til Herren, at det paa-begyndte Arbejde maa blive til Velsignelse og Sjæles Frelse. Der ligger ganske vist ikke saa lille en Arbejdsmaark for Haanden.

For Tiden har vi godt Vejr, det har været meget, saa al den Sne, der kom i Jan. Maaned, er fundet noget; vi havde en meget kold Januar og noget af Februar ogsaa, men maaske det kan blive lidt tidligere Foraar.

Hilsen til Danferens Læsere.
Meddelel.

Ungdomsforening i Veresford, S. D., 15.—17. Marts.

„Kom, kom, bliv dog ej tilbage, Kronen er vel Kampen værd! Sælighed for alle Dage Efter sluttet Pilgrimsfærd!“ Kærlig Jublen der skal bruse, Steerk som mange Bændes Lyd og Klang: Være være Gud og Lammet! Det er alle frelites Sang.“

Kom! kom! Ja kom I unge Venner ud over Iowa Kredts, thi alt er rede, og vor Herre Jesus venter os med rige Velsignelser og Naadegaver.

Se Venner! det første Aar for Iowa Kredts' Ungdomsforbund er funderet, og vi staa nu overfor det første Aarsmøde her i Veresford den 15.—17. Marts. Og vi ved, at det har været et Aar rig paa Velsignelser fra Herren. Lad os se tilbag, Ven, husker du Lovsangsens jublende Toner, da vi mødtes første Gang den 5.—6. Maj i Audubon, husker du Ordets magtige Forlyndelse og Bønnens gribende Mægt, maerede du Landens stille, sagte Røben, sølte du Præsbyterskærige Røben. Husker du da vi drog hjem, rigt velsignet, fyldte med Herrens Kraft og Styrke. Jo, Ven! det var Tider, hvor vi af Naade

blev baaret fremad, opad og hjemad mod det himmelske Labor. Gylde Minder har vi bevaret fra det sunde Aar. Tænk paa Mødet i Kingsted den 4.—5. August; var der ikke Svar paa vore Bønner? Og var det ikke den Herre og Frelser, som gif sin Gang fra Sjæl til Sjæl med Ord til mig og dig om Naade? Ja, og mindes du Sangen, Ordet og Bønnen, eller mindes du Mødet med Venner i Serren, som aldrig vil glemmes. Da maa vi sige: „D, store Gud din Kærlighed, Jeg aldrig nok kan fætte.“ Eller, Ven! var du med i West Branch den 24.—25. November? Var du med til at prise Herren i den nye, smukke kirke? Ja, vi ved det, der var Hvile for en søgende Sjæl, der var Fred og Stillehed for et bankende Hjerte. Der var Bud til os alle fra ham, der gif hjem og berebte de evige Boliger i sin Faders Herlighed. O, Ven, sent vil du mindes hans Kærligheds Bud.

Atter er Indbydelsen gaaet ud til alle I unge, og atter skal det lyde: Kom! ja kom i Herrens Navn og vær hjertelig velkommen. Kom og lad os prise Herren sammen endnu en Gang, medens det hedder i Dag, og atter skal vi blive beriget af hans underfulde Naade. Vi ved ikke, Venner, hvor længe vi unge kan faa Lov til at samles under disse urolige Tider, men vi har dog et evigt Møde i Bente, om vi følger, lyder og tjener den Herre Jesus; da bliver vort sidste Møde hjemme i Himlens Herlighed. O! hvilken Lykke det skal blive, naar Guds Vørn maa komme hjem.

Ungdomsforeningen staa for Døren, det falder paa hele Ungdomskorset. Foraaersolen sender sine varme Straaler ud over Jorden med Liv og Lyg til hver en Sjæl. Og du, som er ung i Sjæl og Sind, fryd dig og kom til vor Ungdomsfest, og Lovsangsens jublende Toner skal atter sige op mod Herrens Himmel til Tak for det sunde Aar. Kom, og du er velkommen! Se, dit unge Mandskab kommer til dig, Herre, Velsign os, o, Gud! Duf Nielsen.

Sonoma, Calif.

Til „Danferen“.

Jeg læste i Danferen af 13. Feb. „Jerusalem“, skrevet af Pastor Kildsig, Brooklyn. Det glæder mig altid at læse Artikler skrevne af Mænd, som har dette Haab og Lyg paa Guds-Ord, Jesu snarlige Genkomst for at oprette sit Rige (Daniel 2—4) og særlig naar det kommer fra en Menighed, som jeg har været Medlem af.

Jeg synes, naar man vil se hen til de Ting, som foregaar i vore Dage i Verden, og saa agter paa Guds Ord, saa oplyses netop nu Jesu Ord Matth. 24—7, og isølge Matth. 24—8 kan der nok ventes større Trængsel og ikke, som mange fortæller, Fred og bedre Dage efter Krigen.

Jeg har været her i California i ca. 1 Aar, men min Livsændelse har været lidt omklædende, snart arbejdet omkring Los Angeles, saa oppe i nordre California omkring San Francisco og længere bort, saa jeg har desværre ikke haft Anledning til Menighedens Tilslutning herude, men man kommer sammen med en Del Landsmænd, og mange, som er født i samme Egn i Nord-Texas, som jeg kommer fra, men hvor er dog deres Religions-Anstifter for forskellige, nogle er blevet Adventister, Methodist, Christian Science o. s. v., andre troer ingen Ting paa, siger de.

Taler man med en Adventist, ja de synes næsten at interessere sig for stærkt for Kristi personlige Genkomst og Dørdagen, og nogle for-glemmer nok at tænke paa, om det virkelig selv er omvendte Hjerte-Kristne. Saa har jeg en Ven, som er Formand i en dansk-norsk Methodist-Kirke her paa Kysten. Jeg var der til et Aftenmøde, men Præsten der fortalte Menigheden om de glimrende Tider, der kunde ventes herude Vest efter Krigen, med stor Forbindelse mellem Frisco og Europa, som vilde bringe mange Skandinaver herud, og ventede, at der vilde blive Trang til at bygge mange dansk-norske Metodist-Kirker herude. Med henblik til Jesu snarlige Genkomst, saa skulde Guds Riges Sag

først blomstre her paa denne gamle Jord fra Hav til Hav før dette sker. Trøst jeg saa en Ven, som er „Christian Science“, saa bliver det hele til aandelige Ting, man tror ikke paa en personlig Frelser, kommande igen i Mødet (Disse Menneffer er nok helt forblinde).
Hvor jeg er beskæftiget nu ved Høvarbejde, er Formanden og hans Skone tykke Katoliker, men hører ikke til Menigheden i U. S. Manden er kommen til den Overbevisning, der er ingen Gud til, og naar vi taler om Politik, kan vi aldeles ikke enes.

Det gælder nok om at se hen til Jesus, som selv er Væjen, Sandheden og Livet, og at vaage og bede, thi Døvelsen vil forsøge selv de ubvalgte, om det var muligt.
Hans C. Duhan,
19. Ave. & Clement St.,
San Francisco, Calif.

Solbrudslup ved Audubon, Iowa.

Den 27. Febr. var en stor Gøjtidsdag i den danske Menighed i Audubon By. Der var nemlig dobbelt Solbrudslup, som blev fejret af Egteparrene: J. C. Jensen og Hustru og Peder Rasmussen og Hustru, og Begivenheden fik et særligt højtideligt Præg, idet Mr. Jensen og Mrs. Rasmussen er Søstende.

Festen tog sin Begyndelse i den festsmykkede Kirke kl. 2.30, hvor Pastor Prøvensten ledede Gudsstjens og talte varmt og inderligt. Efter Gudsstjens gik Turen til J. C. Jensens Hjem, hvor den mere festskelelige Del af festen fandt Sted, og hvor man tilbragte en skøn og hyggelig Eftermiddag og Aften. Der var ca. 200 Gæster samlet.

En særlig Træbygning var opført i Dagens Anledning; den tjente som Epifasal; kl. 5.30 blev man bedt til Vords og nød de dejlige Retter. Vaade Salen og de lange Vorde var festlig smykket med Blomster.

Vaade under og efter Maaltidet blev der holdt Taler af forskellige, nemlig Præsbytere G. B. Christiansen og E. L. Jensen, Mr. Jensens Sø, Herman, som var hjemme fra Camp Pike, Ark., o. a.

Solbrudeparrene blev beæret med en Mængde smukke og værdifulde Gaver, der vidnede om den store Vænerheds, de har vundet i de mange Aar de har boet paa Egnen.
X.

Kiowa, Colo.

I længere Tid har det forekommet mig, at en og anden maaske nu og da har fuppet efter i „Danferen“ og tænkt: „mon vi ikke snart hører noget fra Kiowa igen?“ Det har ogsaa undret mig, at saa lang Tid — ja mere end et Aar — er gleden hen, siden vor Ven, „Danferen“ bragte Bud ud til Venner fra os her. Mon Korrespondenten har manglet Anledning? Vist ikke; Anledninger har der været nok af, bare de var bleven benyttet.

Kort før vore kære Præsbytere, Pastor W. Matthiesens, flyttede fra os, havde vi Konfirmation, hvor fem af vore unge bekræftedes i deres Daads Pagt, eller, som det saa dybsindigt lagdes dem paa Sinde: Herren stadfæstede sit Naadestof til dem.

D, at deres Liv saa ogsaa fra nu af maatte knyttes fastere og tættere til den Herre Jesus Kristus, at de kunde blive sande og frugtbare Ørene paa ham, det fandt Vintærl. Der prædikedes over Temaet: „Denne var ogsaa med Jesus af Nazareth.“ Det betonedes, at det frem for alt gælder om for de ny-konfirmerede som for os alle, at det kan siges: „Denne var ogsaa med Jesus af Nazareth.“

I det forholdsvis længe Tidsrum, Virksomheden for Guds Rige har været i Gang her, har der været Konfirmation fire Gange. I alt seks unge Menneffer er saaledes underbist i Guds Ord og draget ud i Livet. Sid de alle atter og atter maatte vende tilbage til Guds Hus for at „give Gud Æren.“

Dagen efter Konfirmationen beredtes vi den Glæde at faa et kort Besøg af vore kære Præsbytere fra forrige Dage, nemlig Past. A. W.

Nielsen og Hustru fra Coulter, Ja. De var paa en længere Ferierejse herud i Vestens rene Bjergluft og kække Strygger. De gjorde da en lille Afstikker ud til os. Saa oplevede vi igen noget af det der ikke saa læt glemmes, og for hvilket vi alene maa takke Herren.

Ikke længe efter kom saa Tiden da vore egne kære Præsbytere skulde forlade os og Birkfombheden i Denver, for at rejse til Elk Horn, Ja. Vi saa saa langt efter dem, da de rejste. Vi havde jo haabet og bedet, at de af Gud maatte føle sig kaldet til en lang Arbejdsdag iblandt os — kun saa kort blev den. — Men noget blev dog tilbage fra disse som fra hine, nemlig, Mindet; thi „Mindet lader som ingenting, er dog et Iønligt Kildebrønde.“ Og vi fører til: for Ordets Skyld, de forkyndte.

Først i November Maaned sendte Herren os igen en Ordets Tjener i vor nuværende Præst, Past. J. P. Christiansen. Vi var med ved Indsættelsen baade i Denver og her ved Kiowa, hvilket jo ogsaa var Gøjtidsdage for os under Ordets rige Forlyndelse.

Kort efter Past. Christiansens Indsættelse kom dette Sorgens Budskab, at en af vore unge Mænd, der, hvervet som Soldat, var paa Vej tilbage hertil — men som lig. — Det meldtes os, at han døde ude i Camp Corner, Calif., og skulde begraves her paa vor Kirkegaard den næste Dag.

Det var Edwin Anderson, Søn af den Moder, hvis Død vi anmeldte i sidste Korrespondance.

Sørgegudsstjens foregik fra den presbyterianske Kirke i Kiowa, hvor Past. J. P. Christiansen talte, først paa Engelsk og siden paa Dansk. En betydelig Stare mest dog af de tre Skandinaviske Folk, fulgte hans Støb til Hvile her paa vor Kirkegaard, hvor han blev lagt ved Siden af sin Moder.

Et Par Familier er rejst fra os i det sunde Aar, nemlig A. P. Anderson, som rejste tilbage til Plainview, Nebr., og Andy Hansens, som rejste til Elk Horn, Ja.

For Tiden er Familien Rasmussen, baade de unge og de gamle, ved at bryde op for af Helbredshensyn at rejse til California. I over 20 Aar har vi delt saa meget godt med denne Familie, og det er med Remod i Hjertet vi ser dem forlade os. Vist vil vi saune Johannes, med hvem vi jo har siddet sammen saa mange Timer om Guds dyrebare Ord, baade som lille Dreng, Ungling og til sidst som Mand. Det er for hans unge Svandus Skyld, de maa flytte til California, hvorefter vore Bønner og bedste Ønsker skal følge dem. De agter dog at forblive i Denver indtil Maj Maaned for saa pr. Jord at gøre Turen Vestpaa.

En Familie er lige flyttet her til Egnen, nemlig Søren Grifsen fra Brush, Colo. De boer dog ikke saa tæt herude, men med Auto-fart er det jo alligevel ikke vanskeligt at samles om Guds Ord. Birkfombheden her har hidindtil kun indbefattet et Par „Townships“ men nu maa Grænsen udvides og jælde alle i Elbert Co. boende Danske, som det er muligt at naa til, med Guds Ord. Sidste Gang, Past. Christiansen besøgte os, blev det isølge deres eget Ønske bestemt, at vi næste Gang skulde holde Mødeovre hos Møller Nielsen ved Elizabeth, hvor flere andre danske Familier ogsaa har bosat sig. Jo — som Præsten bemærkede — Herrens Jord har godt af at være sig, ogsaa naar det gælder Guds dyrebare Ordts Forlyndelse.

Skulde der saa sidde en eller anden, som trænger til at flytte til et sundere Klima, tænke: „mon der er Plads til mig ude ved Kiowa?“ saa kan jeg kun svare: „Ja,“ men det bliver vanskelige for hvert Aar, for Folk med smaa Midler er slytte ind her, da Landprisen stadig er i Stigning. Prisen er for det meste fra 25—45 Doll. pr. Acre for opdyrket Land. For Folk, som i 5ten Gang saa meget, er det jo let endnu at begynde her.

Kærlig Hilsen til alle Venner.
Eders S. S. Darum.